

APOŠTOLSKÝ LIST MOTU PROPRIO

NAJVYŠŠIEHO VEĽKŇAZA

FRANTIŠKA

AKO LÁSKAVÁ MATKA

Ako láskavá matka, Cirkev miluje všetky svoje deti, ale s veľmi osobitou láskou sa stará o najmenších a bezbranných: ide o úlohu, ktorú sám Kristus zveruje kresťanskému spoločenstvu ako celku. Vo vedomí toho venuje Cirkev bdelú starostlivosť ochrane detí a zraniteľných dospelých.

Táto úloha ochraňovať a starať sa je úlohou celej Cirkvi, ale osobitne ju musia vykonávať jej pastieri. Preto diecézni biskupi, eparchovia a tí, ktorí majú zodpovednosť za partikulárnu cirkev, musia s mimoriadnou usilovnosťou ochraňovať tie najslabšie z osôb, ktoré sú im zverené.

Kánonické právo pozná možnosť odvolania z cirkevného úradu „pre vážnu príčinu“: to sa týka aj diecéznych biskupov, eparchov a tých, ktorí sú im postavení na roveň (kán. 193 §1 KKP; kán. 975 §1 KKVC). Týmto listom chcem spresniť, že medzi tými „vážnymi príčinami“ je zahrnutá aj nedbalosť biskupov vo vykonávaní svojho úradu, zvlášť pokiaľ ide o prípady sexuálneho zneužívania, vykonaného na zraniteľných mladistvých, ako sú definované v motu proprio *Sacramentum sanctitatis tutela*, promulgovanom sv. Jánom

Pavlom II. a doplnenom mojím milovaným predchodcom Benediktom XVI.
V takých prípadoch sa bude dodržiavať nasledujúca procedúra.

Čl. 1

§1. Diecézny biskup, alebo eparcha, alebo ten, ktorý hoci len dočasne nesie zodpovednosť za niektorú partikulárnu cirkev alebo za inú komunitu veriacich postavenú na roveň partikulárnej cirkvi v zmysle kán. 368 KKP a kán. 313 KKVC, môže byť zákonne odvolaný zo svojej funkcie, ak pre nedbalosť vykonal alebo opomenul vykonať úkony, a tým zapríčinil vážnu škodu iným, či už ide o fyzické osoby alebo o spoločenstvo ako také. Škoda môže byť fyzická, morálna, duchovná alebo majetková.

§2. Diecézny biskup alebo eparcha môže byť odvolaný, iba ak sa objektívne dopustil veľmi vážnej nedbalosti ohľadom starostlivosti, ktorá sa vyžaduje od jeho pastoračného úradu, hoci aj bez vlastného vážneho morálneho previnenia sa.

§3. V prípade, že ide o zneužitie mladistvých alebo zraniteľných dospelých, stačí, ak je nedostatok starostlivosti vážny.

§4. Diecéznemu biskupovi a eparchovi sú postavení na roveň vyšší predstavení rehoľných inštitútov a spoločností apoštolského života pápežského práva.

Čl. 2

§1. Vo všetkých prípadoch, v ktorých sa objavia vážne indície ohľadom toho, čo je zahrnuté v predchádzajúcom článku, kompetentná kongregácia rímskej kúrie môže začať vyšetrowanie vo veci, informuje zainteresovanú osobu a dá jej možnosť predložiť dokumenty a svedectvá.

§2. Biskupovi bude daná možnosť brániť sa, čo môže urobiť právom definovanými prostriedkami. Všetky kroky vyšetrowania sa mu budú oznamovať a vždy bude mať možnosť stretnúť sa s predstavenými kongregácie. Toto stretnutie, ak biskup neprejaví iniciatívu, sa mu ponúkne zo strany samotného dikastéria.

§3. Potom, ako biskup predloží svoje argumenty, môže kongregácia rozhodnúť o doplňujúcom vyšetrowaní.

Čl. 3

§1. Kongregácia, skôr než vynesie rozhodnutie, môže sa podľa vhodnosti stretnúť s inými biskupmi alebo eparchami tej istej biskupskej konferencie alebo biskupskej synody cirkvi *sui iuris*, do ktorej patrí zainteresovaný biskup alebo eparcha, s cieľom prediskutovania kauzy.

§2. Kongregácia zhrnie svoje závery na riadnom zasadnutí.

Čl. 4

Ak kongregácia uznala za vhodné odvolať biskupa, podľa okolností prípadu rozhodne, či:

1. vydá v najkratšom možnom čase dekrét o odvolaní;
2. bratsky vyzve biskupa, aby do 15 dní predložil zrieknutie sa úradu.

Ak biskup do určeného času neodpovie, kongregácia môže vydat' dekrét o odvolaní.

Čl. 5

Rozhodnutie kongregácie, o ktorom sa hovorí v čl. 3 – 4, vyžaduje osobitné schválenie rímskeho veľkňaza, ktorý predtým než prijme definitívne rozhodnutie, poradí sa s príslušným kolégiom právnikov, zostaveným na tento účel.

Nariaďujem, aby sa všetko, čo som rozhodol týmto apoštolským listom, daným motu proprio, dodržiavalo vo všetkých svojich častiach, napriek akejkoľvek opačnej veci, hoci by aj bola hodná osobitného zreteľa, a stanovujem, aby bol zverejnený v oficiálnom vestníku *Acta Apostolicae Sedis* a promulgovaný v denníku „*L'Osservatore Romano*“, vstúpiac do platnosti 5. septembra 2016.

Vo Vatikáne 4. júna 2015

František